



Литерарно ликовни часопис „Мали Цвијић“ школска 2015/2016.



БОГАТСТВО

Од када је века,
ливада је
богатство света.

Небо се плави,
ливада чиста,
на њој млади
маслчак блиста.

Трава, сочна и мека
по којој скакуће
весели зека.

На ливади је
миришљаво цвеће,

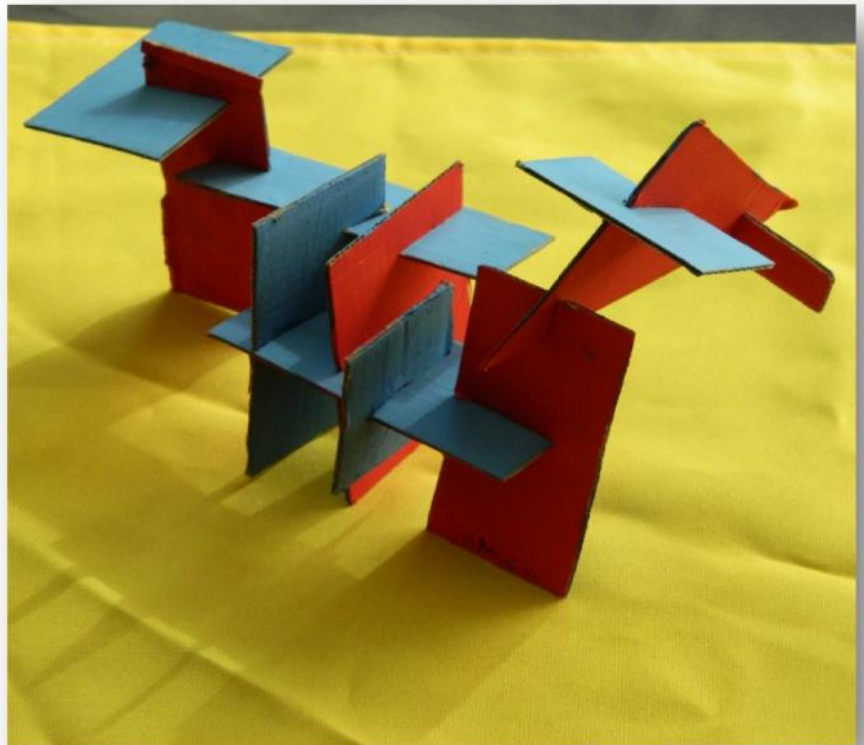
Лија се дуго
мува и тражи
ручак да скува,
па ужурбано њушка
и по ливади шушка.

Од када је века,
ливада је
богатство света.

Сви је воле,
сви је цене.
Чувајмо богатство
да нам лица

ту пчелица
пуца од среће.
од срамоте
не поцрвене.

Немања Грохољ, IV2



ЛУЦКАСТА ПЕСМА ЗА МАМУ

Хајде да пишемо сами
ЛУЦКАСТУ ПЕСМУ о мами.

Ал' песма мора да буде фина,
јер је мама пуна врлина.

Осмехе она дели
и пољупце да нас развесели.

Грли мене и бату,
мази нас по коси и врату.

Уз мене и бату
мама воли и нашег тату.

Па ето, тако са братом
маму делим и са татом.

Ненад Голушин, IV2

ЗА ВОЈНИКА

За војника ово писмо пишем,
хвала њему што слободно дишем.
на бранику отаџбине он будно стоји,
зато свако дете не треба да се боји.

Нашу земљу штити од светских зала,
у двадесетпрвом веку то није шала.
у данашњем свету и деца могу бити мете, зато
морају увек бити спремне чете.

Нек за ово писмо сви војници знају,
да смо због њих сигурни у свом крају.
моје детињство је пуно радости,
зато њима дарујем срце из захвалности.

Мина Тајдић, 2-1

ТЕТКА

Тетка је СВЕ,
само није особа
која би ми рекла НЕ!

Она је друга мама,
теши ме увек
и када сам сама.

Зна одговоре,
савете дели,
сузе брише
и са мношћом уздише.

Вади ме из невоља,
игра се са мношћом
и кад јој није воља.

Да, то је тетка,
моја друга мама,
која се са мношћом шетка
и са њом никада нисам сама.

Ана Брајдић, IV2



ДЕДИН ШЕШИР

Опет ветар дува,
опет ветар свира,
деда петров шешир
нема мира.

Тај шешир лети тамо- вамо.
он тамо среће још два шешира,
која исто немају мира.

Дедин шешир је најбржи,
оставља за собом
друга два шешира
која исто немају ни мало мира.

Мора бити бржи од осталих шешира,
кад тај шешир много тренира.
чим се ветар јави,
деда петров шешир није на глави.

Мина Тајдић и Миа Божић, 2-1



ДРУЖИМО СЕ

За мене је другарство једно најлепше царство.
Са другарима се играм било који дан,
а највише се дружимо када ми је рођендан.

Када се играм са Милошем срце ми јако лупа,
али да би се играо, цена није скупа.

За мене је срећа и од универзума већа.
Кад ми је досадно, не знам да ли да учим или
да плешем,
али када назовем друга, проблем је решен.

Филип Бурсаћ, 2-1

МОЈА ЈЕДИНСТВЕНА МАМА

Некада строга али више блага,
И увек насмејана-моја мама.

Дуга смеђа коса, очи браон боје
И име јој је Тања.

Има нежне руке,
Руке којима ме милује, мази и пази.

Када сам срећна и она је.
За сваку моју сузу
Ту је да ме утеша и насмеје,
И поред својих обавеза
Увек спремна да помогне.

Каже да сам њено пиле, анђелчић,
Једна мала звезда на небу
Која је воли и у њеном срцу сија.

Тамара Панић, 2-1

ШАШАВА ФАРМА

Један петао
кокошкама сметао.

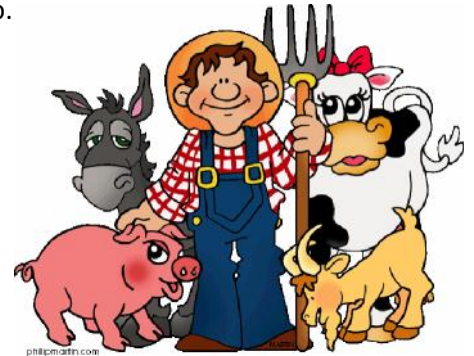
Патка жута
баш је била љута,
њено паче мало
запело па пало.

Прасе грокће
воће хоће.

Куца лаје
не престаје.

Коњић жури
некуд жури.

Неко скаче, неко њаче
неко муче, неко спава.
Па то је права фарма шашава.



Милица Павић, 1-4



ВИДЕО ИГРИЦА

Видео игрице,
савремене зезалице,
победа је битна,
а забава електрична.

Ова ствар
у нашим главама
емоције ствара.

Много се нервирамо,
а за родитеље
не маримо.

Родитељи кажу
и сви се слажу:
Игрице нашу децу лажу!

То смо ми,
деца луда,
код којих без компа
нема никаквих чуда.

Предраг Гацин, 4-2

МАМА

Особа која нас воли,
Особа која нас води.
То су наше маме,
Са њима никад нема таме.

Волети је лако,
Поготово јако.
Маме су ту,
чак и у злу.

Ја њу волим јако
И то је баш тако.
Моју маму много волим,
Са њом по сновима пловим.

Кад звона зазвоне
На крају школе,
Ја трчим теби
И доме своје.



Анђелија Лакатуш, 4-1

ЗУБИЋ

Мали, бео
у руку ти стане цео.

Улепша осмех сваки,
али се мора редовно прати.

Зато децо,
четкице у руке,
трљајте горе, доле
и имаћете лепе зубе.

Дуња Дроца, 1-4

ПРОЛЕЋНА ПЕСМА

Стигло је пролеће
кажемо сви у глас,
Све су дужи дани
срећа је свуда око нас.

Дрвеће зелени,
цвеће цвета,
стижу нам ласте, роде,
чује се цвркулт птица
и осећа мирис љубичица.

Невена Голубовић, 1-4

МОЈИ МАЛИ

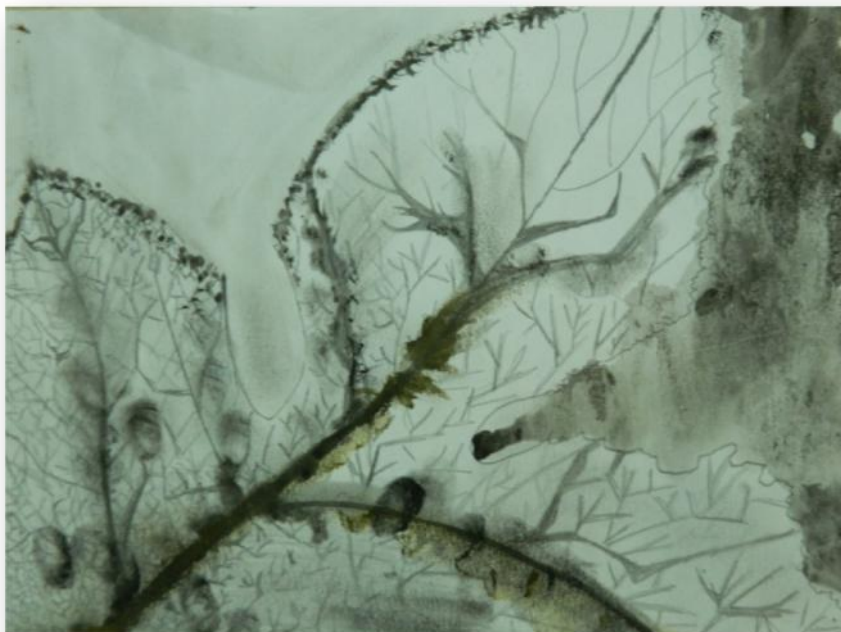
Моја мала маца зове се Јаца.
А мог брата куца, зове се Јуца.

Мали комшија Мића
гледа у детлића.

Врабац мали скаче по
једној танкој грани.

Мали меда у небо гледа
и нада се да ће бити меда.

Нађа Париповић, 1-4



МОЈ ВОЈНИК



Мој војник је млад и храбар
Али је кад затреба и страшан.
Мој војник кад почне да руча
Онда руча и његова куца.
Мој војник је права фаца
Али је некад као мала маца.
Мој војник кад почне да пуца
Његово срце јако куца!
Мој војник до даске одвали
И сви се смеју његовој шали!
Мој чудесан војник је паранормалан
Он ме чува кад ја одмарам.
И ја ћу једном бити као он
Као војник чуваћу свој дом!

Вук Латинковић, 2-1

ИЗДАЛЕКА

Једна велика крошња благо се њише на ветру
И својим опуштајућим мирисом голица ми нос
И тако...

Сат за сатом, час за часом...

Јутро полако нестаје...

Поново бих у јутру уживала...

Једва чекам да прође мој сан,
да са јутром започињем нови дан.

Маја Мандић, 4-1

САН

Сан је леп, сан је здрав
Сан може да улепша дан.

У сновима игра машта.
У сновима можеш баш свашта.

У сну летиш као Петар Пан,
као Пинокио путујеш сам
и цео свет је твој
бар на један дан.

Огњен Цветићанин, 1-4

КАДА СУНЦЕ ЗАСИЈА

Када Сунце засија
пчеле крену да скупљају мед,
а на цветовима се створи дугачак ред.

Када Сунце засија
роде долазе са југа,
са њима мале ласте,
а на небу појави се дуга.

Када Сунце блиста и сија
у дворишту се играмо брат и ја.

Ема Роквић, 1-4

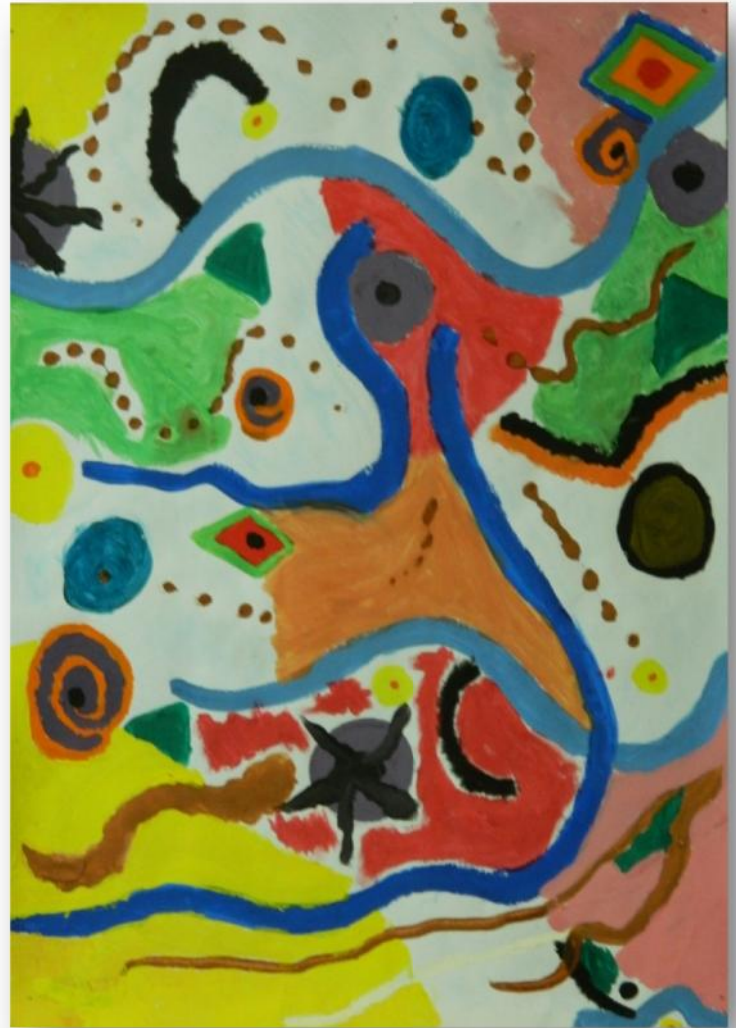
ПРОЛЕЋЕ

Кад март дође, бела зима одлази,
а зелено пролеће весело нам долази.

Заиграће своју игру весели лептирићи,
а мирис шириће шарени цветићи.

Сунце у пролеће све јаче греје
и природа се буди,
природа нам се смеје и веселе се људи.

Филип Лакићевић, 1-4



РОДА ПОШТАР

Рода је добила озбиљан задатак.....
да буде поштар.

Капу је накривила,
писма у торбу ставила
и на пут је кренула.



Прво писмо за испоруку у кљун је ставила.
Брже од поштара писма је носила,
јер ни на један семафор није стала.

Једина мана овог поштара
је што рода причати није знала.

Вук Кондић, 1-4

МАЛА ПЕСМА

Ово јесте мала песма,
ал за децу није тесна.
У њу ђаци сви су стали,
велики и они мали.

Милан, Сека, Жељко, Биља,
Каћа, Урош, Вељко, Мира
Горан, Зоран, Уна, Славко,
Бојан, Ана, Вања, Дарко.

Сви су они чета мала,
која је много жељна знања.
Школа ће им то дати,
да се дичи свака мати.

Нела Цветковић, 1-4

У ПРОЛЕЋЕ

У пролеће цвета најлепше цвеће,
а деца су пуна среће.

Ласте се враћају са југа,
а на небу после кише појави се дуга.

Из срца свима нестане туга,
у пролеће свако нађе свога друга.

Никола Сабо, 1-4

НЕВАЉАЛЕ ЧАРАПЕ

Чарапе моје неваљале јесу
јер ја никад не знам где су.

Кад их нађем, ето муке
као да су прављене за моје лутке.

Чарапа десна стално је тесна,
а чарапа лева стално извољева.

Једва чекам лето да их не носим
више,
оне ће да самују, а моја кожа да
дише.

Миа Попов, 2-3

СТИГЛО ЈЕ ПРОЛЕЋЕ

Пролеће је стигло у наш крај.
На ливади полетео је први змај.

Свака башта пуна је цвећа
све се више чује дечија цика и срећа.
Да возе бицикл и играју се лоптом то деца воле
и једва чекају распуст и крај школе.

Маша Богданов, 1-4



НЕВАЉАЛЕ ЧАРАПЕ

У једној фиоци, у орману старом
живео је чарапа пар.

Једна је много несташна била
па је стално правила дар-мар.

Губила се тако по целој соби,
у веш машини, у гардероби.

Била је неваљалица права
па ме је због ње болела глава.



Данијела Бајин, 2-3



ГИМНАСТИКА

За први час гимнастике
купила сам нове патике.
трико ми је боја плаве
и спремна сам за све справе.

Козлић мисли да ме среди,
у два скока бићу на греди,
па ни разбој није лак,
научићу ја и точак.

На струњачу уморна лежем
да нове патике ја одвезем.
сутра на карике планирам,
волим гимнастику да тренирам.

Јована Станојевић, 2-3

НАЈБОЉИ ПАС

Шта је пас? Све оно што ми нисмо.
На њега могу да се ослоним
И да му пошаљем сликовно
писмо.

Он је добар
Он све зна
Не треба ти учитељ
Ни учитељица

Али зато ти треба душа
Која те верно слуша
И топло гледа
И да се растужиш ти не да

Вања Липаи, 4-1



БЛАТО

За мене је блато велико злато.
у блату магију стварам па се мало ваљам
и на крају испрљам.
Правим куле и колаче и све што пожелим,
ту своју радост са сестром поделим.
Кад нас мама види, јако јој се свиди.
срећом има воде да то блато оде.

Невена Стојановић, 2-3

НОС

Мој ђед има велик нос,
меша се у све као парадајз сос.

Нањуши колаче, ђаконије разне,
да не буду ђеду руке празне.

Мој ђед има велик нос
и зато је прави биг бос.

Вук Синђић, 2-3

РЕШИЛА МАМА ДА КУПИ МАЧЕ

Решила мама да купи мачку.
Мачка је скупа, мама је љута,
па купила паче и штедела за маче.

Родила је бебе и купила им ждребе.
Бебе га јашу и марамом машу.

И тако тужна је мама,
зато што није купила маче,
па онда само плаче и плаче.

Онда из угла изађе дуга,
Маму је одмах прошла туга.

Мама је онда купила маче, и још једно паче,
и још једно ждребе и родила још две бебе.

Огњен Гербеш, 4-1



Анастасија Лукић 7-1

ЈУТРО

Јутром започињем нови дан
тада завршавам леп сан
и сунце се тада поново рађа
моме срцу угађа

Задивљује ме тај излазак сунца
небо лепих боја
тад заборавим на све своје обавезе
и у јутру мирно уживам

Крај прозора кад се винем
ту никад нема тишине
увек неки птићи цвркућу
душу ми додирну слаткоћом

Чујем шапат малог облачка
како дозива жутог маслачка
томе са ја слатко насмејем

Маја Мандић, 4-1

МОЈА МАМА

Она нас роди,
Она нас чува,
Она нас води.

Када скривим нешто,
Извучем се вешто.

Волим је до неба,
Мени њена љубав треба.

Када се на мене љути,
Ја јој направим вочни „смути“.

Волим је јако
Свако зна како.
Она ме је водила,
Она ме је родила.
Волим је највише,
После сунца и после кише!

Невена Антонин, 4-1

Кад се љубав срцу њрикраде

У моје срце упловила љубав,
Кришом, к'о лопов, украла ми мир.
Над књигом седим измучен сав,
Док она слави свој вечити пир.

Лепо сам без ње бистрог ума био,
Фудбал, другари, баскет и слично.
Сад не знам често где сам се збио,
Све ми је непознато и необично.

Сањарим дању, а ноћу сам будан,
Осећања конце ми повлаче.
А ја к'о лутак, сам себи чудан,
Час ми се смеје, час ми се плаче.

6-2

У сваком срцу љубави има,
Неко је чува, неко је крије.
Руке се зноје, лице црвени,
А срце јаче и јаче бије.

Топлина нека обузме тело,
Осмех на лицу широки стоји.
И као да лебдим изнад планета,
питама се да л' она ме воли.

Поглед тад открива све наше тајне,
Љубав у срцу све јаче пламти.
Испуњена душа расте и расте,
А љубав се та занавек памти.



6-2

Кад се љубав срцу прикраде,
Лептирићи почну да раде.

Кад неком љубав приђе,
Он мисли на папириће.

У тим папирићима
најискренија песма:
„Воли те пуно једна Весна!“

6-2



Никола Ковачевић 8-3

Љубав је лепа, нежна и здрава,
Ал' од ње често заболи глава.

Љубав је лепа, када је права,
Због ње је увек зелена трава.

Кад се љубав приближи јаче,
Понекад срце због ње и плаче.

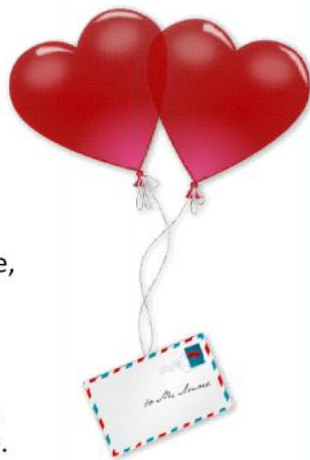
Љубав је као најлепши цвет,
Желео бих да се воли читав свет.

6-2

Рекла си да волиш плаво море,
Плаво небо, плаве љубичице.
Рекла си да волиш песме старе,
Шетње дуге, дрхтај жице са гитаре.

Рекла си да волиш облак бели,
И да си поред мене срећна сва.
Рекла си да волиш свет цели,
Јер се љубав моја срцу твој прикрала.

6-2



Кад се љубав срцу прикраде,
Настају силне блокаде.
Љубав нама управља
док звоне љубавна звона.
Љубав је ту, на дохват руке,
И то су наше најлепше муке.
Кад се љубав срцу прикраде,
За нашу памет нема више наде.

6-2

Звездано небо светлије сија
Јаче се чује птичији пој
Цветне баште почињу да пупе
Дрвеће шири своје гране ка мени
Сунце ме умива јутарњим зраком
Не тумарам више кроз сенке мрака
Дете у мени престаје да плаче
Рађају се многе наде
Јављају се песме живота
Све постаје јасно и чисто
Тамо где сам кренуо, не стајем
Корачам храбро
Снагу ми даје тај осећај у мени
Кад љубав се срцу прикраде.

7-1



Марко Матић 8-1

Љубав је нешто чудесно и лепо,
Нешто што се деси јако, јако ретко.
Ал' је лепо, ал' је лепо...

У срцу тензија расте
Када те видим кроз прозор своје терасе.
И као да је непрекидно пролеће,
и долазе, долазе ласте.

Љубав је нешто чудесно и лепо,
Нешто што се деси јако, јако ретко.
Ал' је лепо, ал' је лепо...

7-1



Ех, кад се љубав срцу прикраде...
Роди се у њему трачак наде,
Да си срео неког драгог срцу свом
И да ћеш са њим створити срећан дом!

5-3

Љубав је таква,
Често нас збуни.
И док сати куцкају
Као зец док грицка,
Смишљам ову песму,
На путу који испред мене блиста.

7-1



Олга Драгаш 5-2

Многи данас тако раде...
Допусте да се љубав срцу прикраде,
Па заједно срећу граде.

Многи данас тако раде...
Допусте да се из љубави граде само наде,
Па заједно граде и граде и граде...

6-2

Кад се љубав срцу прикраде
свашта ми украде.
Ал' ми се тада једу мармеладе
и црне чоколаде.
Једе ми се белог сира,
ал у срцу и души нема ми мира.

6-2

42. Песничка штафета у нашој школи

Дејан Алексић, песник, драмски писац и аутор књига за децу, посетио је нашу школу 13. априла 2016. године, у 15:15 часова и том приликом се дружио са ученицима, родитељима и наставницима наше школе.



Оставио нам је посвету у Књизи гостију:

*„Ево ме после десет лета
на истом месту-уста Штафета!
Опет се преда мном у овој школи
мноштво стихова одличних проли...
Надам се да ће се овог господина
сетити опет, за десет година..*

Победничке песме наших ученика на 42. песничкој штафети:

МОЈ ВРЕМЕПЛОВ

Био сам код деде у шупи.
нешто сам лепо нашао на клупи.
ту сам сео.

У старо време сам полетео.

У петнаести век да нађем лек!

Спречио сам ратове и донео сватове
и побољшао сам рад да не буде глад.

Да децу не мори туга, него да их преузме дуга!
истражио сам свемир где је велики немир.

То је за људе била срећа, а за мене највећа.
и нека сви знају имам времеплов у крају!

Вук Симић, 2-3

ОТВАРАЧ

У кухињи често спава кад затреба помоћ права.
није метла, није жарач, већ за чеп отварач.

Ако пиво жели тата, он се хвата тог алата.
стисне флашу, отвори чеп,
ето за час ужитак леп.

Отварач и мени служи да ми сок ужитак пружи.
пијем сок, пијем воду, стварам себи разоноду.

Иако је мали алат, у њему је прави занат.
дакле, мали алат један, мали јесте, али вредан.

Вања Павловић, 2-3

ИЗГУБЉЕН

У моје срце упловила љубав,
Кришом, к'о лопов, украла ми мир.
Над књигом седим измучен сав,
Док она слави свој вечити пир.

Лепо сам без ње бистрог ума био,
Фудбал, другари, баскет и слично.
Сад не знам често где сам се збио,
Све ми је непознато и необично.

Сањарим дању, а ноћу сам будан,
Осећања конце ми повлаче.
А ја к'о лутак, сам себи чудан,
Час ми се смеје, час ми се плаче.

Слободан Лудошки, 6-2



Олга Драгаш 5-2



Вукашин Толмач 7-3

ДРВО ЉУБАВИ

Мали корени
Посађени дубоко у срцу
Полако, али сигурно расту
И обавијају своје гране
Око плућа

Гране се шире по телу
Док тихо расте трње
Са којим расте цвеће

Златни пупољци прекривају очи
И заслепљују чула
Меке латице голицају стомак
Док певају своје шапате

Ти са њима цветаш
Као рано пролећно јутро
Док те њихове мелодије
Лагано буде из дубоког сна

Катарина Димић, 7-3